

גיליון מס' 1817 * כ"ו בחשוון תשס"ב * 1 בנובמבר 2002
(sachlav@kfar-hanassi.org.il)

בשביל הנשמה

לאחר תקופת מה אתה לומד את ההבדל העדין.
המהותי. הבלתי נראה. שבין שילוב הידיים לשילוב הנשמות.

ואתה לומד שהאהבה פירושה אינו להשען.
ומשמעותה של התברותא איננה בהכרח בטחון.

ואתה מתחיל לקבל הפסדים בסנטר מורם ובעיניים פקוחות.
באצילות רוח של בוגר ולא ביבבה של ילד.

ואתה לומד לבנות את הדרכים שלך על ההווה. כי
אדמת המחר חמקמקה מכדי לנטוע בה.

ולאחר זמן מה אתה לומד שאפילו זוהר השמש ישרוף. אם
אתה נחשף אליו יותר מידי.

אז שתול לעצמך את גנך. וקשט את נשמתך במו ידיך.
במקום לחכות עד כלות שמישהו אחר יביא לך פרחים.

[המקור לא ידוע]

דבר העורכת

בשעת הצורך אתה מגלה תמיד שיש אנשים טובים באמצע הדרך, אתה מוצא אותם, או שהם מוצאים אותך, ואתה מוצא את עצמך נתרם, מקבל את מה שאתה צריך באותו הרגע.
לפעמים אתה נותר המום מן, המקריות" בה קורה הדבר, שאתה מוצא בדיוק מה שאתה מחפש, כמעט באותו זמן שהרעיון רק עולה בראשך.
מבינים למה אני מתכוונת?!

וודאי שכן. זה קורה לכולנו, כל הזמן, גם אם אנחנו לא בדיוק ערים לכך.
צריך רק להעלות את המשאלה בלב, או בקול רם, או על הכתב, והתשובה תגיע ישר אליכם אל תוך היד.
כמו בסיפור שלפניכם.

זקן באירלנד ביקש לחפור את אדמת הגן שלו ולשתול בה תפוחי אדמה,
אך העבודה היתה קשה לו מדי.
בנו היחיד, שיכול היה לעזור לו, ישב בכלא על שוד בנק.
ישב האב הזקן וכתב לבנו מכתב וסיפר לו על צרותיו.
כעבור זמן רב הוא קיבל מכתב תשובה מהבן:
- "בשם אלוהים, אבא, אל תחפור בגינה. שם קברתי את כל הכסף שגנבתי!"

בשעה ארבע לפנות בוקר, הופיעו 12 שוטרים, הפכו את הגינה על פיה, ולא מצאו את הכסף. הזקן המבולבל כתב לבנו מכתב נוסף, סיפר לו את מה שקרה, ושאל אותו מה לעשות. - "שתול את תפוחי האדמה שלך אבא". ענה לו הבן. "זה מה שיכולתי אני לעשות למענך, מאיפה שאני נמצא".

שבת של שלום וטוב,
על בתינו ועל כל ישראל.

שושנה שרקי

ימי הולדת

4/11	ג'ין פינקוס
5/11	ג'וני פרנק אריק איליב
6/11	ברוך כהן דניאל סער שחר וינשטיין (נכדה אדלשטיין) גפן קולינס
7/11	עדי לינטון נעמה ברור (נכדה) ענבר איסטון (נכדה)
8/11	עידן בן זאב נירית גינת ניב שאולי דדוש
9/11	עדיה שרקי ארז בילגורי

ימי נישואין

5/11	דליה ואודי וגנר חנה וריצ'ארד איסטון
7/11	בברלי ויוני בן חיים
9/11	דנה ואודי אגם חן וזוהר דבולט

יזכור

א' בכסלו תש"ן (1989) גב' בטי ניימרק.
ג' בכסלו תשנ"ב (1991) מקס חייט.

ג' בכסלו תשנ"ח (1997) גל כרם.

פחרים

טוב, האמת היא שאין לי ממש משהו מרגש עד דמעות לספר לכם... ובכל זאת:

לי טנא, הגבר החדש לבית משפחת טנא, נכנס בבריתו של אברהם אבינו לשמחת כל בני המשפחה. מזל טוב! לרגל האירוע הגיעה צביה והתוספת החדשה שלה - אלון, לביקור מולדת.

ילדי א' - ו' חוגגים בחוג ריקודי העם המתקיים פעם בשבוע בהנחייתו של (איך לא...) דני סוויסה. נקווה שיתרמו מריקודיהם לאירועים וחגים בקיבוץ!!

הידעתם שמהראשון באוקטובר אין יותר ק"מ חינם בנסיעות לשדה התעופה/ ראש פינה/ חצור? כל נסיעה תחוייב ע"פ הקילומטרים שבשעון.

בהצלחה לרומן העמד להחליף את דוד ק. כסדרן תחבורה.

דרך צלחה ליפעת דבולט ששטה לארה"ב ולדורון אורן שטס לקנדה.

דודו פלמה פתח חוג אזורי המיועד לצעירים (ולצעירים ברוחם) בנושא יהדות מתקדמת. הוא מעלה שם סוגיות מן התלמוד והמשנה. אומרים שזה מעניין לאללה!

ילדי גן רימון מסקו זיתים ב"בוסתן גיא" שליד ה-X משק ילדים. בבוסתן מטפל במסירות איציק בן דור.

כיתת "אלון" החלה במשימות בר המצווה ובהתאם לחיים המאוד רגועים שסביבנו החלו הילדים ללמוד הגנה עצמית בהדרגה אודי א. ובהמשך הם יצאו לביקור שורשים בבית הכנסת העתיק בקצרון.

מספרים ש... יש שנה מוצלחת ביותר לאבוקדו! האם נזכה לראות מיכל או שניים ליד המרכולית או שנצטרך להתגנב בבודדת ולקטוף מן העצים? (במידה, כמובן במידה!)

"שלומי אריזות" גדל ומתפתח ופתח סניף נוסף במספרה לשעבר. כל הכבוד שלומי!

איילת וגנר סיימה שלושה חודשי קורס חו"ה (חינוך וידיעת הארץ) וכעת היא מש"קית חינוך בגדוד צנחנים וזה אומר שהיא תארגן להם פעילות תרבות וחינוך. בהצלחה איילת!

מחסן הבגדים עובר "מתיחת פנים" לרגל המעבר הצפוי של בית גיל הזהב לשם.

הידעתם? בקיבוץ, לפי הספירה שלי, יש לפחות שבעה מובטלים? אנשים בעלי משפחות שצריכים להאכיל פיות רעבים

ולחנך ילדים לתפארת המדינה ואין להם עבודה! האם אכפת פה למישהו מזה? לא ממש נראה לי. עצוב, עצוב, עצוב שלזה הגענו.

ובנימה פסימית זו אני נאלצת להפרד מכם.

מיכל גלוק

מזל טוב

לריני טנא ליוהנה לאיזק ולה'יין

נולד נכד

בשם: לי

בן להבי ורענן טנא

**לכל המשפחה הנרחבת באשר אתם.
רב נחת מכל בית כפר-הנשיא.**

רישום עבודה ומשכורות חברים

מהאחד לחודש נובמבר יקבל כל חבר בתד טופס עבודה אישי.

מעתה כל חבר אחראי למלא את ימי העבודה והחופש שלו.
על גבי טופס זה - כמו גם את השעות הנוספות שעבד בכל ענף שהוא.

מנהל הענף יחתום על הטופס, לפני הגשתו אל שושנה ברישום עבודה.

על השעות הנוספות שעבד אותו חבר בכל ענף שהוא, יחתום וירשום
מנהל הענף בו עבד החבר שעות נוספות אלה.

חשוב ביותר: את טופס העבודה האישי החודשי, יש להביא לשולחני,
או לקופסה שליד דלת חדר עיון. בתאריך הראשון לחודש.

על מנת שנוכל לחשב את התלושים בזמן, להוציא אותם לחברים לפני העברה לתקציב האישי לבדיקה - במידה ויש
תיקונים שנסיפיק להעבירם לתקציב האישי.

בהנהלת החשבונות לא יתקבל שום רישום עבודה ו/או רישום שעות נוספות, אחרי הראשון לכל חודש.

אם יאחר להגיע הטופס, תצטרך להידחות המשכורת או תשלום השעות הנוספות לחודש שאחרי.

בתודה ובברכה

דורית חייט שאולה ושושנה

תמונת מצב 27/10/2002

שעה 6 בבוקר בתאריך 16 לחודש החזרתי את ההורים מנתב"ג לאחר חופשה מוצלחת בסלובניה.
בירידה מכביש החוף, קצת לפני תחנת הדלק של זכרון יעקב (המושבה הגדולה) פרץ רכב מתוך השיירה בכיוון
הנגדי, חצה קו לבן רצוף ודהר ישר לעברינו.
בזמן הקצר שנותר לי הגבתי ע"י בריחה לימין. כנראה שזה לא הספיק, כי הרכב אכן פגע בנו, והרכב שבו נסענו
הוסת אל מעקה המגן.

כשהכל נגמר, אמא ואני הצלחנו לצאת בכוחות עצמינו, אבא נשאר שוכב, נושם אך ללא תגובה בספסל האחורי.

תוך דקות הגיעו כוחות ההצלה והתחילו לטפל באבא.
מיכי נוי שעבר במקום הצליח להגיע ולעזור לנו.

מיד גם נודע לנו שנהג המשאית שנסע מאחורינו הצליח להגיב בזמן ולבלום את המשאית.
אילו.....כולם יודעים.

יש עוד המון פרטים, רק שמסיבות שקשורות לתביעה ועורכי דין למיניהם, עדיף לעצור פה.

היום אבא הועבר, לאחר שבוע בבי"ח הלל יפה, למרכז השיקום בית לוויןשטיין ברעננה.
מצבו יציב, הוא מזהה אותנו אך הדרך לשיקום מלא ארוכה ועדיין לא ידועה.
עד עכשיו אבא היה זקוק לליווי צמוד של 24 שעות.

בזמן כתיבת שורות אלו לא ידוע למה הוא יצדק בהמשך, אך זה המקום להודות לפול ג, פול ב, בריאן, טומי, ג'ייסון ולן שנסעו בלילות לשבת עם אבא.
וכמובן תודה לדייד קולט שעשה מאמץ ומצא דרך לשבץ רכב כל לילה לתורנות אצל אבא בביה"ח.

כאן גם המקום לכל אלה שבישלו ופיטמו אותנו בימים הקשים (אפשר להמשיך, זה היה טעים), לאהבה והתמיכה שגיליתם וההתעניינות היום יומית לשלום אבא ואמא.

ניתן להתקשר אל רפי ואילנה לקבלת מידע ב 4541.
אנחנו כבר התרגלנו לתמיכה והאהבה שכולכם נותנים ולמרות זאת זה כל פעם מרגש ומחזק מחדש.

המון, המון תודה לכולם.....מכל **משפחת פרנק** המורחבת

מהש של בקלווה

מהש של בקלווה, תבנית גדולה, שחורה וכבדה ועשויה מברזל. ובתבנית שורות שורות של הממתק הנפלא הזה, טובל בסירופ מתוק. מהש של בקלווה משובחת אני מחזיקה בידי, משתדלת לאזן כדי שהנוזל המתוק לא יטפטף לרצפה.
מהש של קוביות קטנות, וכל אחת מהן - טעם גן-עדן, מתוקה ופריכה, תאווה לחיך ממש. מהש של בקלווה אני נושאת ומרימה אל-על כמו שהיינו פעם מביאים ביכורים בחג השבועות.

קוביות הבקלווה הן הזיכרונות המתוקים שלי מן העבר הרחוק בשנותי הראשונות בקיבוץ. כל קוביה, היא זיכרון אחד שאני מעלה. כל קוביה כזאת אני רוצה לחלוק אתכם, הקוראים, כדי שגם אתם תזכרו בטעם המתוק ההוא.

הקוביה הראשונה מוקדשת למי שהייתה מוסד בכפר-הנשיא - הלא היא רודה. הילדים של היום אולי לא יודעים מי זאת רודה, הם אפילו לא יודעים מה זה רודה. רודה זה חדרון בקצה הצריף, אשר נפתח פעמיים בשבוע, כדי שאפשר יהיה לקבל שם סבון, נייר טואלט ומשחת שיניים, וכן גם סיגריות, כמובן. בקיצור, כל מה שנחוץ. רודה היא לא רק אישה, רודה היא מוסד. שנים רבות הצטיידנו וקנינו אצל רודה, ורק לאט לאט התחלנו לקרוא למוסד הזה בשם מרכזית.

אבל רודה, האישה הקטנטנה, שבידיה מרוכז כוח גדול, הייתה גם הסייעת של האחיות במרפאה. ובתוקף תפקידה זה

הייתה גם אחראית לחדרי החולים, ובתוקף תפקידה זה הייתה גם אחראית להביא ארוחות בוקר לנשים אחרי לידה..

רודה הייתה מגיעה כל בוקר, דופקת בדלת, ומביאה נושא אוכל (ילדים, מי יודע מה זה "נושא אוכל"?). אינני זוכרת מה היה בנושא האוכל הזה, אני מניחה שהיו ירקות, זיתים, גבינה לבנה, 2-3 פרוסות לחם ואולי אפילו חלבה.

מה שאני בהחלט זוכרת, זה את הדייסה החמה שהייתה בנושא האוכל. הדייסה הזאת, לפעמים דיסט קוואקר, לפעמים

דייסת סולת, שהוכנה במטבח ע"י גוסטי, או הלן או לואי ז"ל, הגיעה בדרך כלל פושרת עד לחדרה של היולדת. אבל לי יש דווקא זכרונות חמים מהדייסה הזאת.

לא היו לנו הרבה דרכים והזדמנויות להתפנק ב"ימים הטובים" ההם. הפינוק שרודה פינקה אותנו השאיר טעם מתוק של קוביית בקלוזה משובחת.

תמר וולפין

לחברים שלום!

להזכירכם, על פי החלטת הנהלת הקהילה החל מתאריך 02/11/1 יחויבו החברים בתשלום עבור השימוש בבית-בלונד, 10.00 * לאדם ללילה. כמו-כן יחויבו ענפי השרות והעסקי בסכום אשר יפורסם בקרוב.

נשמח לשרתכם,

שבי' והצוות.

תודה מכל הלב!

חברים יקרים שלום,

לצערנו הרב עוד מעט אנחנו נעזוב את הקיבוץ. הזמן זרם מהר מדי. במהלך השנתיים אנחנו "נולדנו" כאן, "גדלנו", למדנו, עבדנו, שוב למדנו, נכשלו, הצלחנו. התחלנו לחיות חיים חדשים. אנחנו מבינים שהודות לכם הקליטה הייתה הרבה יותר קלה ומהירה. בקיבוץ פגשנו המון חברים שתמיד היו מוכנים לעזור. אנחנו משוכנעים שבהצלחה שלנו יש חלק גדול של התמיכה שלכם, והעברית שלנו היא תוצאה של הסבלנות וההבנה שלכם. תודה מכל הלב על התמיכה, העזרה והסבלנות. תודה בעד הכבוד שקיבלנו פה מהיום הראשון. תודה על זה שסשה בטוח שהקיבוץ הוא הבית שלו. פתאום גילינו שכל כך קשה לעזוב את כפר הנשיא. תודה לכם ולהתראות!

משפחת צ'רמיסין - סשה, וסילי וקטיה.

"If I had my life to live over again, I'd make the same mistakes, only sooner"

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei issues

<http://www.kfar-hanassi.org.il> - Main Page (Ruth Ney)

<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page

<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people smile around here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!